

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA nr. 256
din data de 25.03.2020

Nr. dosar: 736/2019

Nr. petiție: 6282/22.10.2019

Petent: **Reclamat:** – judecător

Obiect: discriminare pe criteriul naționalitate

I. Numele, domiciliul sau reședința părților
Numele, domiciliul sau reședința petentului

1.

Numele, domiciliul sau reședința reclamatului

2.

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

3. Petentul, cetățean român de naționalitate evreiască, susține că reclamata, motivată de ura antisemită, a decis să respingă acțiunea sa pentru că este evreu.

III. Procedura de citare

4. În temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, s-a îndeplinit procedura de citare.

5. Prin adresa înregistrată sub nr. 6282/13.11.2019, petentului i s-a solicitat un punct de vedere cu privire la excepția de necompetență a CNCD, întrucât obiectul plângerii vizează contestarea unei sentințe civile a Judecătoriei Rădăuți. Petentul a dat curs solicitării prin adresa înregistrată sub nr. 7555/10.12.2019.

6. Prin adreseloe înregistrate sub nr. 7892/20.12.2019 au fost citate părțile, pentru termenul stabilit de Consiliu la data de 16.01.2020. Prin citație s-a ridicat din oficiu excepția de necompetență a CNCD, raportat la obiectul petiției.

7. Procedura legal îndeplinită.

8. La termenul stabilit, la ședința de audieri ambele părți au fost absente.

9. Prin adresa înregistrată sub nr. 106/08.01.2020, petentul prin reprezentant, a formulat note de ședință, care a fost transmis părții reclamate prin adresa nr. 424/22.01.2020.

10. Prin adresa înregistrată sub nr. 218/14.01.2020 partea reclamată a formulat note scrise, care au fost transmise petentului prin adresa nr. 424/22.01.2020.

11. Prin adresa înregistrată sub nr. 910/10.02.2020, petentul prin reprezentant, a formulat concluzii scrise.

IV. Susținerile părților Susținerile petentului

12. Petentul susține că are calitatea de reclamat în dosarul nr. 6991/285/2018, aflat în faza de atac a apelului, pe rolul Tribunalului Suceava, plângere împotriva încheierii de carte funciară, întinat fiind Statul Român prin Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale.

13. Petentul susține că reclamata, motivată de ura antisemită, a decis să respingă acțiunea sa pentru că este evreu, deși nu avea temei în drept, și a întemeiat soluția de respingere laconic pe Legea 254/1941, o lege expres antisemită abrogată din 1944, cu toate că din niciun document nu rezulta că proprietara terenului, Iosefine Kraemer, era evreică și nici faptul că localitatea Vicovu de Sus era urbană la acea dată.

14. În continuare petentul susține că judecătoria a acționat într-un mod excesiv și nerezonabil, contrar bunei credințe, a săvârșit un abuz în drept, abuz de putere și abuz în serviciu, știind că Legea 254/1941 a fost abrogată cu efect de la data publicării ei în 1941 prin Legea 641/1944 pentru abrogarea măsurilor legislative antievreiești.

15. Petentul consideră că sentința civilă 1462/2019 a Judecătoriei Rădăuți are un caracter antidemocratic, antisemit și neconstituțional, caracter dat de partea reclamată cu intenția vădită de a-l discrimina pentru că este evreu, moștenitor al dreptului ipotecar înscris în cartea funciară în 1932 de un evreu (), judecătoria forțând aplicarea legii în speță prin inventarea calității de evreică a proprietarei terenului ipotecat și a calității urbane a localității Vicovu de Sus în 1941.

16. Prin notele de ședință, petentul solicită respingerea excepției de necompetență invocată din oficiu, în temeiul principiului independenței judecătorilor și a supunerii lor numai legii.

17. În concluziile scrise, petentul apreciază că CNCD este abilitată să sancționeze orice comportament discriminatoriu, inclusiv atunci când acesta este săvârșit de un judecător, întrucât și judecătorul este obligat să se supună legii.

18. În final, petentul consideră că a criticat numai considerentele hotărârii judecătorești pronunțate de reclamată, nu și dispozitivul acesteia, întrucât discriminarea s-a făcut în considerentele sentinței și nu în dispozitivul acesteia.

Susținerile părții reclamate

19. Partea reclamată solicită respingerea petiției ca inadmisibilă întrucât nu sunt aplicabile dispozițiile OG 137/2000, respectiv art. 15.

20. Partea reclamată arată că a soluționat cauza care a făcut obiectul dosarului 6991/285/2018 a Judecătoriei Rădăuți, pronunțând sentința civilă 1462/2019 a Judecătoriei Rădăuți, rămasă definitivă, prin respingerea apelului, prin decizia Tribunalului Suceava.

21. Partea reclamată lasă la aprecierea CNCD-ului soluționarea excepției necompetenței invocată din oficiu.

V. Motivele de fapt și de drept

22. **În fapt**, Colegiul director reține că petentul reclamă faptul că partea reclamată i-a respins acțiunea depusă de acesta la instanță, pe considerentul că este evreu.

23. **În drept**, Colegiul director trebuie să aprecieze în ce măsură obiectul sesizării este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, potrivit atribuțiilor și domeniului de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, iar art. 63 din Procedura Internă de Soluționare a Petițiilor și Sesizărilor, prevede: „(1) Colegiul director se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de

procedură, precum și asupra celor de fond care nu mai necesită, în tot sau în parte, analizarea în fond a petiției”.

24. Astfel, Colegiul urmează a analiza excepția invocată din oficiu, a necompetenței Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării.

25. Coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, Colegiul analizează în strânsă legătură în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în prima instanță, elementele art. 2 al O.G. nr.137/2000, republicată, cuprins în Capitolul I Principii și definiții al Ordonanței și subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II Dispoziții Speciale, Secțiunea I-VI din Ordonanță. În măsura în care se reține întrunirea elementelor discriminării, așa cum este definită în art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor contravenționale prevăzute și sancționate de O.G. nr. 137/2000, cu modificările și completările ulterioare, republicată.

26. Ca atare, se naște întrebarea legitimă, în ce măsură pe calea controlului jurisdicțional prevăzut de O.G. nr. 137/2000 republicată, C.N.C.D. poate să constate existența unor situații discriminatorii ce își au izvorul în soluțiile pronunțate de instanțele judecătorești, ori în legătură indisolubilă cu activitatea de înfăptuire a justiției de către instanțele judecătorești.

27. Constituția României în art.1 alin. 4 prevede că: „Statul se organizează potrivit principiului separației și echilibrului puterilor-legislativă, executivă și judecătorească în cadrul democrației constituționale”. Art.125 alin. 1, alin. 2 și alin. 3 din Constituție statuează înfăptuirea justiției potrivit legii, dispunând că justiția este unică și imparțială, egală pentru toți iar judecătorii sunt independenți și se supun numai legii. Aceasta face ca în activitatea de judecată, judecătorii să nu poată fi supuși nici unei directive din partea puterii legislative sau executive.

28. Prin Decizia nr. 322/2001, publicată în Monitorul Oficial nr.66/2002, Curtea Constituțională a reținut că: „În deplină concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, art. 6 pct. 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (ratificată prin Legea nr. 30 din 18 mai 1994) și alte tratate internaționale la care România este parte, Constituția României consacră în cap. VI, intitulat “Autoritatea judecătorească”, principiile organizării și înfăptuirii justiției în țara noastră. În conformitate cu aceste principii, în România justiția se înfăptuiește prin Curtea Supremă de Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege [art.125 alin.(1)], compuse din judecători independenți care se supun numai legii [art.123 alin.(2)]. ...În scopul garantării independenței... prin Constituție a fost instituit, ca o a treia componentă a autorității judecătorești, Consiliul Superior al Magistraturii, compus în exclusivitate din magistrați ..., care are ca principală funcție asigurarea inamovibilității, a independenței și a imparțialității judecătorilor ... prin puterea de decizie în ceea ce privește promovarea în funcție și transferarea judecătorilor, precum și prin rolul de consiliu de disciplină al judecătorilor. ...”

29. Astfel cum a reținut și Înalta Curte de Casație și Justiție, conform prevederilor art. 124 pct. 3 din Constituția României, coroborat cu prevederile art. 2 alin. (3) și art. 4 din legea nr. 303/2004 privind Statutul judecătorilor și procurorilor și cu art. 3 din Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor, judecătorii sunt independenți, se supun numai legii, sunt imparțiali și sunt obligați ca, prin întreaga lor activitate, să asigure supremația legii, să respecte drepturile și libertățile persoanelor, precum și egalitatea lor în fața legii și să asigure un tratament juridic nediscriminatoriu tuturor participanților la procedurile judiciare, indiferent de calitatea acestora (A se vedea Decizia penală nr. 189/2009 sau Decizia penală nr. 283/2009).

30. În condițiile art. 97 din Legea nr. 303/2004 privind Statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, orice persoană poate sesiza Consiliul Superior al Magistraturii în legătură cu activitatea sau conduită necorespunzătoare a judecătorilor, încălcarea obligațiilor profesionale în raporturile cu justițiabilii ori săvârșirea de către aceștia a unor abateri disciplinare. Astfel, C.S.M. îndeplinește rolul de instanță de judecată în domeniul răspunderii disciplinare a judecătorilor pentru faptele prevăzute în statut. (art. 44 din Legea nr. 317/2004).

31. Având în vedere aceste considerente, a admite că CNCD are competența rațiune materiae de a analiza aspecte ce derivă din conținutul hotărârilor judecătorești sau din procedurile desfășurate în fața instanțelor de judecată, ar presupune, în primul rând, instituirea unei modalități complementare de control a unei hotărâri judecătorești, iar în al doilea rând, o substituie în prerogativele Consiliului Superior al Magistraturii, instanța în domeniul răspunderii disciplinare a judecătorului.

32. Nemulțumirile părților dintr-un proces cu referire la modul concret de soluționare a cauzei trebuie să îmbrace forma căilor de atac, în limitele recunoscute de lege. Or, din acest punct de vedere, art. 97 alin. 2 din Legea nr. 303/2004 privind Statutul judecătorilor și procurorilor, republicată prevede că exercitarea dreptului de a sesiza CSM nu poate pune în discuție soluțiile pronunțate prin hotărârile judecătorești, care sunt supuse căilor legale de atac. Însăși textul constituțional din art. 129 statuează că „Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii”. Astfel, controlul legalității hotărârilor judecătorești este asigurat în cadrul sistemului căilor de atac.

33. Chiar dacă s-ar admite că CNCD nu ar exercita un control de legalitate al hotărârilor judecătorești, procedura ce decurge din declanșarea jurisdicției CNCD ar presupune, în ultimă instanță, adoptarea unui act administrativ-jurisdicțional ce vizează soluționarea unui conflict juridic dintre o persoană fizică și instanța de judecată, în mod indisolubil legat de actul acesteia, hotărârea judecătorească, ceea ce nu poate fi asimilat decât unui act de imixtiune în activitatea instanței. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a subliniat că puterile publice nu pot adresa instrucțiuni instanțelor de judecată, în speță membrilor acestora în ceea ce privește exercițiul funcțiilor lor și nici să interzică executarea hotărârilor judecătorești pronunțate

34. Coroborând acest aspect fundamental incident petiției deduse soluționării, Colegiul este de opinie că, în speță, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, ca autoritate de stat, autonomă, nu poate analiza statuările instanțelor judecătorești, nu se poate pronunța sine qua non asupra aspectelor corelate actului de justiție, ori cu privire la aspectele procedurale ale procesului civil. C.N.C.D. nu poate adresa instrucțiuni instanțelor, în speță membrilor acestora în ceea ce privește exercițiul funcțiilor lor și nici să interzică executarea hotărârilor judecătorești pronunțate și urmează a admite excepția invocată din oficiu.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu **unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

**COLEGIUL DIRECTOR
HOTĂRĂȘTE:**

1. Admiterea excepției de necompetență invocată din oficiu a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării în conformitate cu O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare.
2. O copie a prezentei hotărâri se va comunica părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată în termenul legal de 15 zile potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare** și **Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ** la instanța de contencios administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședința de deliberări desfășurată online în data de 25.03.2020 au fost: ASZTALOS CSABA FERENC – Membru, DINĂ ILIE – Membru, GHEORGHIU LUMINIȚA – Membru, HALLER ISTVÁN – Membru, CRISTIAN JURA – Membru, LAZĂR MARIA – Membru, CLAUDIA POPA – Membru, SANDU TATIANA VERONICA – Membru.

Prezenta hotărâre va fi comunicată în baza Ordinului Președintelui CNCD nr. 138 / 24.03.2020.

**AZTALOS CSABA FERENC
Membru Colegiul Director,
Președinte CNCD**

*Data redactării: 25.06.2020
Redactată și motivată I.D./F.L.I.*

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare cu modificările și completările ulterioare**, republicată și **Legii nr. 554/2000 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.